

Валентина Измирлиева (София, България)

**ПОВЕСТВОВАНИЕ И ИМЕНА: МОДУСИ НА ИЗТОЧНОПРАВОСЛАВНАТА
РИТОРИКА ЗА СВЕТЦИТЕ**

(Резюме)

Настоящият анализ е изследване на агиографските текстове на Slavia Orthodoxa (произхождащи предимно от балканския регион) от гледна точка на техните дискурсивни характеристики. Това изследване поставя началото на дискусия за специфични модуси на дискурсивност, чрез които старите славянски църковни произведения изграждат представата за християнските светци. Наименуването като специфичен модус на дискурсивност за светеца следователно е определено чрез теологична интерпретация на светците.

Подобен анализ показва корелацията между повествование и наименуване като два модуса на представяне на светеца, от една страна, и присъщия антином на християнското схващане за светците, от друга. Повествователният аспект с неговите хронологични, синтагматични и фактически качества кореспондира с представата за светеца като образец за християнски живот, следователно като модел за подражание. Противоположно на това аспектът на наименуването, характеризиращ се с едновременност, парадигматична съгласуваност и концептуален смисъл, кореспондира с идеята за светеца като средоточие на духовна сила и като субект на религиозен култ.